Jakten på professor Mannheim

Med jämna mellanrum dyker det upp annonser för preparat som sägs leda till avsevärd viktnedgång. Många gånger hänvisas till experter som uttalar sig positivt om medlet. Frågan är om alla dessa experter finns i sinnevärlden. Under våren förekom en annons som bilaga på en av våra dagstidningars webbsidor. Annonsen avser viktminskningspreparatet Gone. Man informerar om att Gone består av extrakt av grönt te, hallon, chilipeppar, svartpeppar och ingefära, och det uppges vara »ett ytterst effektivt medel för att uppnå en snabb och varaktig viktnedgång«.

I annonsen står att Gone tagits fram vid Universitetssjukhuset i Hannover under ledning av Professor Dr. med T. A. Mannheim. Professor Mannheim uppges ha forskat på övervikt, viktnedgång och metabolism sedan mitten av åttiotalet och ska i dag vara en av världens ledande experter och dessutom rådgivare till den tyske hälsoministern, när det gäller frågor om övervikt.

Trots att jag under de senaste 20 åren bevistat ett avsevärt antal vetenskapliga möten rörande metabola sjukdomar och fetma kan jag inte säga att professor Mannheim gjort ett sådant intryck att hans namn etsat sig fast i minnet. Men det betyder ju inte att han inte existerar, och ämnesområdet är ju intressant, så låt oss se vad han gjort för experiment med denna kryddblandning.

Eftersom professor Mannheim är professor borde han ha publicerat en hel del artiklar inom området. Alla publicerade vetenskapliga artiklar, även av ringa omfattning som insändare till vetenskapliga tidskrifter etc, finns samlade i databaser. Vid en sökning i PubMed vid universitetsbiblioteket ger namnet Mannheim inget napp alls. Även om han skulle ha skrivit sina arbeten på tyska bör de finnas refererade med rubrik och författare. Men på PubMed lyser författarnamnet Mannheim med sin frånvaro. Hur kan detta vara möjligt? Hur kan man bli professor utan att ha publicerat ett enda arbete? Man kan köpa sig akademiska titlar på olika fejkuniversitet, men universitetet i Hannover är inget sådant.

Universitetet i Hannover liksom universitetssjukhuset i samma stad har bägge fylliga webbplatser. Genom deras sökmotorer får vi äntligen napp på Mannheim, men det rör sig uteslutande om staden Mannheim eller läkemedelsföretaget Boehringer Mannheim. Inget fynd med bäring på någon professor Mannheim. Förfrågningar per mejl om professor Mannheim till dessa institutioner besvarades med att man inte lämnar ut personuppgifter om anställda.

Professor Mannheim uppges ju vara rådgivare till den tyske hälsoministern, men på den tyske hälsoministerns webbplats finns inget om någon sådan rådgivare. Från Bundesministerium für Gesundheit kan man inte ge någon information om någon professor Mannheim. Man hänvisar till Ärztekammer Niedersachsen i Hannover, varifrån man meddelar att någon kollega med namnet T A Mannheim inte finns i Hannover.

Kanske har professorn flyttat ut från Tyskland och avslutat sin gärning hos den tyske hälsoministern? Vid webbsökning påträffas äntligen professor Mannheim – i en annons för Gone! Man kan sammanfatta letandet med att säga att professor dr med T A Mannheim förefaller att vara just »gone«.

Återstår att ta kontakt med det företag, Minutra i Falkenberg, som säljer Gone. Vid upprepade tillfällen har jag efterfrågat studierna av professor Mannheim men har till dags dato ännu inte erhållit några sådana och heller inget besked om var professor Mannheim kan sökas för att få information om hans forskning i viktminskningens tjänst. Eftersom frågor kring viktminskning har ett stort allmänintresse kan det vara på sin plats att dimmorna kring professor Mannheim och hans forskning kring dessa kryddblandningar skingras.

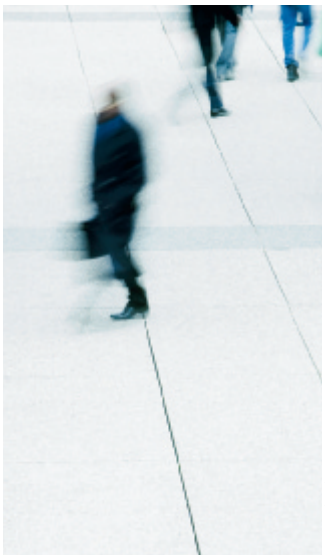

Foto: Colourbox

Är det någon som sett professor Mannheim?

Då jag inte lyckats få någon klarhet i detta genom mina egna kontakter med Minutra vore det klädsamt om företaget offentligt kunde redogöra för professor Mannheims forskning och varför man trots upprepade förfrågningar inte vill delge dessa till läkarprofessionen.

Arvo Hänni
med dr, överläkare
överviktsenheten, Akademiska sjukhuset, Uppsala;
Viktenheten Skönvikt, Säter
arvo.hanni@pubcare.uu.se

Misstänk harpest vid typiska symtom även utan typisk anamnes

I Läkartidningen 4/2012 (sidorna 152-3) beskrivs ett fall av harpest (tularemi) där en norrländsk jägare med ett oläkt sår på höger hand slaktat en hare utan handskar [1].

Fallet är som hämtat ur en tentamen på läkarutbildningen och innehåller utöver en klassisk symtombild även anamnes och epidemiologi som bör leda tankarna till harpest. I artikeln ges bland annat bra tips om förebyggande åtgärder vid vistelse i områden där harpest förekommer och vid hanteringen av vilt.

Harpest har de senaste tio åren spridits söderut i landet. I LT 26–27/2005 (sidorna 186-7) presenterades en fallbeskrivning där en 73-årig man som fått ett fästingbett på Djurgården i Stockholm drabbats av harpest [2].

Trots typiska symtom gick det drygt fyra månader innan patienten fick korrekt diagnos. Vi kan bara spekulera om huruvida rätt diagnos hade ställts tidigare om patienten beskrivit en jakt i Norrland i stället för en promenad på Djurgården. På grund av detta skifte i epidemiologi finns det anledning att ånyo beskriva ett fall av harpest med typiska symtom men utan typisk anamnes.

Fallet: En 40-årig tidigare frisk man bosatt i en av Stockholms norra förorter sökte för hög feber och huvudvärk sedan tre dagar. Patienten hade varit förkyld den senaste veckan, men de övre luftvägssymtomen var i tydlig regress. Hustrun och parets två små barn var friska. Patienten hade befunnit sig i Stockholmstrakten de senaste veckorna, och bortsett från